

יציאה	כניסה	יום
19:51	18:36	י-ם
19:53	18:52	ת"א
19:54	18:44	חיפה
19:52	18:53	ב"ש

תזריע/מצורע

דבר המערכת

חודש אייר זה החודש היחיד שבו אנחנו סופרים את ספירת העומר בכל יום מהחודש, בספירת העומר אנו נוהגים במעט דיני אבלות בגלל פטירת עשריים וארבע אלף מתלמידי רבי עקיבא שנפטרו בגלל שלא נהגו כבוד זה בזה, מכאן חשוב שנזכור שכולנו אחים וגם אם ישנם חילוקי דעות חשוב שנעשה זאת בצורה מכבדת, והלוואי שכשנרבה באהבת ישראל נזכה לגאולה. שבת שלום ומבורך, שלכם יוסי סולומון.

נקודה בפרשה הרב שמואל קדושים

שתי פרשיות העוסקות בגשמיות של האדם, בבילוגיה של האדם, המשך לפרשה הקודמת "שמיני" שגם היא בחלקה עוסקת בגשמיות האדם, עיקר הפרשיות עוסקות בטומאה ובטהרה, בזוהמה הבילוגית של הקיום האנושי.

עבודת השם הוטלה על האדם באשר הוא אדם, יצור גשמי, בשר ודם, שחייב לעבוד את ה' לא רק בנפשו אלא גם בגופו, משום שהגוף והנפש יחד הם האדם.

הזוהמה הבילוגית של האדם הוא חלק בלתי נפרד של המציאות האנושית הטבעית.

האדם מצווה לעבוד את ה' במציאות הזאת, לכן התורה מאריכה בכל הדברים האלה, וגם התושב"ע, סדר טהרות העוסק בהם הוא לפי היקפו הגדול בכל ששת סדרי המשנה.

דיני טומאה וטהרה בטלו עבורנו לפני אלפיים שנה, רק דבר אחד קיים דיני נידה וטבילה, שהם אינם עניין של טומאה אלא עניין של איסור המוטל על האיש והאישה להיות יחד.

צריך תמיד לזכור: "שויתי ה' לנגדי תמיד". באכילה, בטיול, בשוק ובכל מקום מתנהג היהודי בהתאם למצוות ה'.

גם האישוש גם הוא עומד בסימן תודעת האדם של "שויתי ה' לנגדי תמיד".

הארה בחסידות הרב מענדי סולומון

ימי הספירה הם זמן של תיקון המידות. כידוע שכל יום רומז על מידה אחרת וכמו שאומרים בנוסח הספירה.

גם החסידות שמה דגש גדול על עבודת המידות וכמאמר אדמו"ר הזקן "כל ענין החסידות הוא לשנות טבע מידותיו".

אך בחסידות מדברים שמים דגש לא על כל מידה ומידה בפרט, אלא יורדים לשורש ויסוד כל המידות הרעות, והוא הרגשת הישות, הרגשת עצמו ל"יש" ודבר חשוב.

שהרי כשאדם מרגיש עצמו לישות חשובה אזי זה גורם לו לנעוץ כאשר הדברים לא מסתדרים לפי דעתו, וכן מילוי תאוותיו וכו' וכו'.

ואם כן כאשר מבטלים את הנקודה הזאת אזי ממילא נופלות כל המידות הרעות.

עבודת המידות מרומזת גם כן בשם עצמו של הספירה; על הפסוק "וספרתם לכם" מבואר במאמרי חסידות שוספרתם הוא מלשון בהירות, מלשון אבן ספיר, אבן מאירה. ולכן גם כן נקראו המידות שלמעלה בשם עשר ספירות. וספרתם לכם היינו להמשיך את עשר הספירות שיאירו בתוך האדם ("לכם").

וזהו התוכן הפנימי של עבודת המידות, לגרום לכך שברגש האדם תיחיה חיות וחמימות לעניינים של תורה ומצוות.

פנינים לשולחן השבת

"ואת תהיה תורת המצורע והובא אל הכהן" (י"ד, ב') – בני אדם מזלזלים בלשון הרע כי אינם יודעים את חומרת הדבר ואת כח המחץ שבפה, ואת ההשפעה לרעה שיש בלשון הרע, וכי מה עשיתי? הרי אלה רק דברים בעלמא. – ולכן, והובא אל הכהן ויראה שדיבורו של הכהן החותך גורלו לשבט או לחסד במוצא פיו של הכהן "טהור" – נטהר. ובאומרו טמא – נטמא. מזה ידע להעריך את הכח העצום שבדיבור לטוב ולרע. – החיים והמוות ביד הלשון. (המגיד מדובנא)

"וראה הכהן את הנגע... וראהו הכהן" (י"ג, ג') – יש כאן רמז, שכאשר בודקים את האדם, אסור לראות את חסרונותיו בלבד, את מקום נגעו, אלא צריך לראותו בשלמותו, עם מעלותיו. זהו שנאמר: "וראה הכהן את הנגע" ואחר-כך "וראהו הכהן" – שיראה את כולו. (עיטורי תורה)

"ואת התורה לכלל נגע צרעת" (י"ד, נ"ד) – התורה היא רפואה "לכל נגע הצרעת" – לכל המחלות ולכל המיחושים, כדברי חז"ל (עירובין נד), "חש בראשו יעסוק בתורה, חש בגרונו יעסוק בתורה, חש בכל גופו יעסוק בתורה". (דגל מחנה אפרים)

הצדיק רבי מנחם מנדל מליסקה היה נוהג להוסיף לחתימת שמו - "אוהב ישראל". פעם אחת, כשרצה להוסיף "אוהב ישראל", לחתימת שמו על מכתב שכתב, נפל העט מידו; כשהרים את העט - פרח הנייר מן השולחן; וכשהחזיר את הנייר - נשפכה הדיו. הבין הרבי, שמן-השמיים מעכבים אותו. הצטער ואמר: "מידה טובה אחת חשבתי שיש לי, מידת אהבת ישראל, ואף זו נלקחה ממני". ניסה להיזכר, אולי פגע חס וחלילה במישהו באותו יום. שאל את בני-ביתו, אולי העליבו הם מישהו, ונתברר, שהבוקר בא איזה יהודי מגושם, לבוש כנוכרי ושמו לא-יהודי; ביקש לראות את הרבי, ולא נתנו לו להיכנס. מייד ציווה הרבי למשמשיו לחפש את האיש ולהביאו אליו. עברו המשמשים ממלון למלון ולא מצאו את האיש. אך הרבי חזר וציווה עליהם לחפשו. לבסוף נמצא באיזה בית-יין לא-הגון. חזרו וסיפרו לרבי היכן מצאו את בעל-העבירה. דחק בהם הרבי לרוץ מייד ולהביאו אליו. כשהובא האיש אל הבית קיבל אותו רבי מנחם מנדל בסבר פנים יפות, הגיש לו כיבוד וביקש ממנו סליחה ומחילה. פני האיש הנדהם נשתנו. בליבו חש רגשי חרטה ודמעות עלו בעיניו. הרגיע אותו הרבי, ברך אותו והבטיח לו, שתשובתו תתקבל במרומים.

והמוסר השכל שלמדנו מהסיפור הוא – כמה חשובה היא מצוות אהבת ישראל ודאגה לכל יהודי.

הארה באמונה רון קרתא

באחד הימים נסע הגאון רבי ברוך בער ליבוביץ זצ"ל ברכבת. לצידו ישב יהודי שאינו שומר תורה ומצוות. כשהבחין האיש ברבי ברוך בער, הרגיש אי נעימות שהוא גלוי ראש ומיד הניח את ידו על ראשו.

כשראה זאת רבי ברוך בער, החל בשיחה במשך שעה שלמה, הרעיף עליו מילים חמות, ולבסוף נפרד ממנו בחביבות.

אשתו הרבנית שישבה עימו תמהה ושאלה את בעלה הרב: "הלא הנך מנצל תמיד את זמנך בנסיעות ללימוד, ומה ראית לדבר עם אותו האיש זמן כה רב ובכזו חיבה?" השיב לה רבי ברוך בער: "האם לא הבחנת שכשראה אותי האיש הוא התבייש וכיסה ראשו? דבר זה מראה שנותר בו ניצוץ יהודי ולא פרק עול לגמרי. רציתי ללבות בו את אותו ניצוץ, לכן דיברתי עימו והשתדלתי לקרבו" ('הרב הדומה למלאך')

התורה כולה חסד, כולה הסתכלות חיובית על הבריות, ועם זאת כל כך נוקשה בכל הקשור לבניו של בורא עולם.

לפעמים אדם גורם נזק לחברו, ועל כך צריך לשלם על החיסרון שגרם לו, אולם לא רק בדברים חומריים, לעיתים פגיעה בנפש האחר קשה הרבה יותר.

מה גורם לאדם לפגוע באחר? הראייה השלילית עליו, לעומת "השלמות" שלו. על כל אדם צריך לשנות את הראייה שלו כלפי האחר, לפי שאין אדם שאין בו מעלה, גם כשהוא נמצא בשפל המדרגה.

אם נראה דווקא את המעלה הקטנה שיש באחר, דווקא ממנה יהיה ניתן "ללבות" את אותו האדם, את נשמתו, להרים אותו מתהומות, להעצים את מעלתו ולדחוף אותו קדימה. בכל אדם יש מומים, הגדולה היא להסתכל דווקא על המעלות, וזאת באמצעות אהבה כדברי שלמה המלך: "עַל כָּל פְּשָׁעִים תִּכְסֶּה אֲהָבָה" (משלי י', יב')
כך נזכה שאף בורא עולם יכסה את פשעינו, ויתמלא אהבה רבה עלינו...

פתגם השבוע

"חסידות דורשת לא רק לשמוע אלא לקלוט: לקלוט ולחוש אלוקות, לקלוט ולחוש את הזולת"

(הרבי הרי"צ)

מתכון לשבת רונית מרקמן

חצילים בתנור

מצרכים:

2 חצילים בינוניים
3 – 4 כפות שמן זית
מלח
פפריקה אדומה
פלפל שחור
לימון
פטרוזליה

אופן ההכנה:

לחתוך 2 חצילים בינוניים לפרוסות לא דקות. שיהיה עליהן בשר.

בקערית מכינה 3-4 כפות שמן זית, מלח פפריקה אדומה, פלפל שחור, מערבבת היטב.

ומברישה עם הבלילה את הפרוסות חציל משני הצדדים.

מניחה בתבנית אפיה על גבי נייר אפיה,

200 מעלות עד להשחמה.

מוציאים מקררים מזלפים מעט לימון סחוט, ומעל מוסיפים פטרוזליה מיקרו קטן ודק.

בתאבון!

